

Легко і просто говорити про діяльність академіка Любомира Пирога, важко і не кожному по-справді вдається висловити біль втрати – відходу в інший світ автора неповторних автобіографічних, на фоні соціальних і національних війн і змін, книг-спогадів «Було колись...» (в Рогатині 2013 р.) і «День за днем... Рік за роком...» (2015 р.).

Любомир Пиріг – член клубу творчої молоді, один із засновників Товариства Української Мови, член Народного Руху України, перший довголітній президент ВУЛТ (1990-2007), президент СФУЛТ (2000-2016).

У жодній офіційній публікації не згадано про його здібності згуртувати і об'єднувати членів лікарського товариства з усіх регіонів України.

Кожна зустріч на конференціях – це планування роботи. Були суперечки і гарячі виступи, але завжди доходили до спільного знаменника.

Для львівського відділення ВУЛТ кожна зустріч з Любомиром Пирогом була святом, незабутнім святом, до якого заздалегідь підготовлялися. Славної пам'яті Любов Гоцко-Ней (відійшла у вічність 2021 р.) дбала, щоб наша делегація була підготовлена до розгляду всіх проблем, які вирішувалися за застіллям після офіційних доповідей. Незабутні зустрічі визначали напрямки роботи.

Любомир Пиріг не цурався музики і танців, за які діставав призові місця. З нього брали приклад. Поважали і любили.

Через багаторічні зустрічі членів лікарського товариства пропагувалось любов і згоду між українцями різних регіонів. Нашим гаслом було: «рідна матір і рідна мова – єдині». Їх не можна зрадити.

Сумуємо, жаль втрати в наших серцях.

***Соловійов С.О., Дзюблик І.В., Трохимчук В.В., Трохименко О.П.**
Національний університет охорони здоров'я України імені П.Л. Шупика,
м. Київ*

ФАРМАКОЕКОНОМІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ВАКЦИНОПРОФІЛАКТИКИ COVID-19

На початку 2020 року однією із найбільш актуальних проблем стала нова коронавірусна інфекція COVID-19, з якою людство раніше не зустрічалося. Для зупинки пандемії COVID-19 було досліджено, розроблено та проведено клінічні дослідження для багатьох вакцин-кандидатів з безпрецедентною швидкістю. Станом на кінець лютого 2021 року кілька вакцин були умовно схвалені до застосування, а інші близькі до такого схвалення. Тому метою роботи стало дослідження умов рентабельності впровадження вакцинопрофілактики населення на основі епідеміологічного та фармакоеконічного моделювання. Для визначення чисельних значень параметру передачі збудника SARS-CoV-2 була використана доступна на момент дослідження інформація щодо абсолютної кількості хворих на COVID-19 в Україні. Чисельне покрокове визначення показало його тенденцію до стабілізації з часом навколо середнього значення – 1.0227. Поточний аналіз даних щодо вакцинопрофілактики населення проти COVID-19 показав, що вакцинація населення має зростаючий характер. Оскільки

вакцинація є добровільною, доцільним було чисельне визначення інтенсивності вакцинопрофілактики на основі відповідного розрахованого параметра інтенсивності. Було встановлено, що інтенсивність вакцинопрофілактики коливається навколо середнього значення, що визначається параметром інтенсивності на рівні $2.9 \cdot 10^{-9}$. Проведене моделювання для часового інтервалу в один рік визначило, що за умови ефективності вакцини – 90% та швидкості втрати імунітету – 1% вакцинація буде рентабельною, якщо усі витрати на одну дозу вакцини, включаючи витрати на логістику, зберігання та адміністрування, не перевищать 153% витрат на лікування одного випадку COVID-19.

*Всеволод Стеблюк
м. Київ*

ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ СЕКЦІЇ ВУЛТ ТА УЧАСТЬ У РЕВОЛЮЦІЇ НА ГРАНІТІ

Історія створення студентської секції Всеукраїнського Лікарського Товариства (ВУЛТ) нерозривно пов'язана з Медичною комісією Народного Руху України (НРУ) за перебудову. Наприкінці 1989 року я вирішив створити осередок НРУ в Київському медичному інституті (КМІ) імені О.О. Богомольця, за порадами прийшов на Музейний провулок, 8. Мене відправили в «Медичну комісію» (органітет Української Медичної Асоціації, перейменованої на установчому з'їзді у ВУЛТ), де засідали такі молоді, завзяті медико-націоналісти Олег Мусій, Віктор Маргітич, Стас Нечаїв, Олег Гаврилюк, Костянтин Тринус... За «гуру» був тоді ще професор, потім академік Любомир Пиріг! Саме там розпочиналась робота по створенню Всеукраїнського Лікарського Товариства, українізації медичної освіти та науки, наближення їх до світових стандартів. Мені доручили очолити роботу з медичним студентством.

Перший осередок НРУ та ВУЛТ у Київському медичному інституті складався з 5 студентів (Всеволод Стеблюк, Юрій Житєєв-Романенко, Ярослав Півторак, Маріана Азарська, Іван Русин) та асистента кафедри нормальної анатомії Миколи Федосенка. Варто зазначити, що багато викладачів та студентів нас підтримували, але просто боялися наслідків такого співчуття. Ректор КМІ – академік Є.Г. Гончарук, який завжди тримав ніс за вітром, уже на весні 1990 року запросив мене на бесіду і сказав прямо: «Всеволоде! Тут така справа: в Університеті Шевченка є Студентське братство, Скопенко з ними дружить, скрізь запрошує, разом на мітинги ходить... Ти створив тут Народний Рух – це класно! Я буду всім розказувати, що в мене є Рух, що ми співпрацюємо! Я ж у душі – демократ! Але так: ми будемо з тобою дружити! Ніяких активних протиправних дій, нічого не ламаємо, а тільки створюємо! Фарбу на пам'ятник Леніну не ллємо, «Слава Україні» на стінах не пишемо! (я власне до таких дурниць і не додумався б). Давай, працюй, засідайте, співайте пісень, газети свої роздавайте (все одно на Хрещатику роздають безкоштовно!). Дам вам приміщення, друкарську машинку». І дійсно в Морфологічному корпусі була виділена кімната поруч з деканатом І лікувального факультету, і частими відвідувачами у нас стали Юрій Вороненко